

2. **NASŁANY** (3) *part praet pass pf*

Oba a jasne.

sg m N nasłany (3). ◇ [pl N subst nasłan(e).]

Składnia dopełnienia sprawcy: nasłany od kogo (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Wypełniony, wypchany [w tym: czym (2)] (3) : Pewnie pod tym wołokiem/ ząwždy znaydziesz fádno. Chociaý dobrze náflány/ ále przedfię ciśnie *RejZwierz* 104v; *Culcitra, Łózysko/ to yeft/ Sá*k słomą/ fiánem álbo liściem náslány/ który w łóże ná defzczki álbo ná dno kładą. *Mącz* 71a; [2 zagłówki słomą nasłane *InwMieszcz* 1562 nr 106].*

W charakterystycznych połączeniach: nasłany liściem, sianem, słomą; nasłany dobrze.

*Przen (1) : Páłac vczyńił łobie krol Salomon [...] śrzodek iego náslány miłością [medium eius stratum amore] od corek Ierufzalimfkich. *BudBib Cant* 3/10.*

2. [Nakryty [czym]: A był ten łtołek [cesarza tureckiego] mnogimi y kóztownemi dekámi náflány/ y máteracámi/ przepyflnie vrobionemi. *BusLic* 24v.]

Synonimy: 1. napelniony, natkany; 2. nakryty.

Cf 2. NASŁAĆ